

Prokletá vůně hor

Wabi Ryvola

Prokletá vůně hor mi nedává spát
podivnej větrů sbor slyším zase hrát
soprány lákaj bláznivý počasí
z dálky se ženou alty tak proč asi
do oken mi chodí severák
píseň mou v noci hrát

Barevnejch kytek pár a zborcenej tón
z děsivejch skalních spár dutě burácí hrom
hvíždám si tiše Bouřlivý počasí
marně však doufám že se to vyčasí
do očí mi žene vyjící
severák bílý sníh

R: Zapomínám na campy zmizelé
zapomínám kde jsem kdy byl
napsáno mám ve vráskách na čele
že jsem je znal že jsem s nima žil
Vím že stále náruč rozepíná
údolí uprostřed starých skal
dál mi cestu do hor připomíná
tváře které jsem tak dobře znal

Zapomínám na tváře zmizelé
život jde dál a já při tom byl
napsáno mám na jizvách po těle
že jsem je znal že jsem s nima žil

Nahoře v sosnách vítr studenej vál
borovej oheň hřál mě do dlaní hřál
na pánev padaj vločky sněhový
léto už končí nikdo se nedoví
že tu se mnou zůstal v horách sám
kamarád severák

Prokletá vůně hor mi nedává spát
je to snad jenom vzdor že musím zas hrát
u strážních ohňů songy toulavý
dál větrům zpívat písně bolavý
na věky mě bude do dlaní
borovej oheň hřát